

ACC. N:R M. 10961:1-16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Ellida Ohlsson*
Härad: *Vemmenhög* Adress: *nr. 5 Prästorp, Skurup*
Socken: *Skurup m. fl.* Berättat av: *?*
Uppteckningsår: *1949* Född år *1889* i *Skurup*

Krokfiske.

s. 1-16.

LuF 67.

Skriv endast på denna sida!

Svar i fråga 67 Fiskefiske.

Fiske med bråk har varit bedrivits i Trö-
mångelgravar ö i när ö ännu.

Om Trö-ö mångelgravar fanns för mycket
mera än nu då de till stor del blivit växt
igen ö frösumpas där de inte helt trölogts.

Den stora Kåstbylunds sjö där fanns sam-
vilde befasta under godset lydande fiskare
hade fisket som ett näringsfång, är på trölogd
sedan 1840 talet.

Fiske med bråkreder färdkommer är i en
färdkommit så länge man vet tillbaka ja färd
i Trömosen kan ses över i färdhistorisk tid. Det
är redskapen ö de som brukar den som undergätt
frändring. För fiskade fattare ö löst folk var de kom
it utan lov med primitiva redskap, nu är det bättre
folk som fiskar med fina doner för nöjes skull.

Lu F. 67

Agarna af fiskevæddene har jo fiskei noget Tidema i ge-
nom o' kan det nog mest vaere kerkfiske. I enkelte
agarna vatter fiskei som som vil med alle ufaa an-
de bett om lov naer g' fiskei i jakten an pindlyst men
i de gaarders vatter som ager af leuzaad s.s. kan
dars byholde an fiskei i fiskei pindlyst an for anen-
datskema af enkelte agerens egendom som vatteren
dars bare fiskei pindlyst i overenskommet an.

I de kan sa talrige ma vatter omringende kan det
som sagt mest vaere kerkfiske som bedrivs i
dars naer fiskei med det kom an i alle kisten som
dag med not i nogen jaendang som jeg g' fiskei
mit ender at de vatter vedskaper fiskei vatter
af anendatskema sa i myg satte ut mine an-
kom an i kisten kattelid i grunde an o' dages
o' anen fiskei med kerk pindlyst an anen an
anen an, det skal vite an an fiskei an
vedskaper fiskei omringende anen an an an an
kanne sig saer.

Jag är g. kompetent att gå in på detaljer när det
gäller fiskeredskap men man kan fiskeat med
spö = "mederast" i strand kirk (jrn göddor) en cov
med grovre kirk i småfisk (paga = möt?) som bette
i fäst med en biter i strand kanten samt s. k. åla-
vinner = ålror med flera mindre kirkar med mask
reor fäst på samma sätt med en päle men försatt
med ränke (en stn i d.), istället för kirkflöte då
ålvorren skulle ligga på botten, där ålarna ifrån
kunde trassla sig det hela, grovare masken av
kirkarna utan att de enda fastnat (frägligt!).
Spöet = raften bestod för av någon seg, rak-
viken tegor och lång kapp av otens biddslag
jult fick duga men som ensigs väst i när en tut-
tare eller kommar för bringande de fiskare
kommit över en särskilt lång i jultsteg som
raft, som kan skurit utan för när tillfälle gro-
ensig kan den som en vändefabaste egunden som

Man ville inte avstå från för alltid det: "Den senaste
säljen på inte för en tim" kunde det vara. Efter skil-
skiftet har det dock mer och mer blivit kambrapa
och vinnerastan förmodligen sitt värde.

Det kan ofta vara jag tror mest förstås sommarstugor
mer jag tror dock att egarna av fiskerätter som till
gådder i vakt på vintern. Den ekonomiska betydelse-
ren tror jag inte kan varit så stor för egarna av de
mindre fiskerätterna. Torv i mängdgravarna mer
ett litet tillstånd till verkstället kunde det bli. Fisker-
na och insjöarna kan Kasbykolonisationen om gränsen
underlydande i värde till den fattigare befolkningen.
De stora bringvandeande fisker-fattarna kunde
på till den kategori av folk som lede av att ligga
stjälte i fiskerier det för dem in oönskat av
var. De sålde sin fisk i det var en förlust för
dem, men de redde sig med de nya anspråk på
livet som de hade både med i utan årlig förlust.

Fiskar originalen från 1800-talet gick ofta med en
lesande gräda i munnen, det var betet som de där
hade tillredes när tillfälle till fiske öppade sig. Så
berättade man oss från hennes barndom på 1850-
talet om en halstörsting man kallad Johan Kvarn
som gick omkring från gräs till gräs, traktar
med sin underkast. Han kunde då komma in i
hennes hus i beakt på rätta i värma sig något
som ju också visade att åtminstone han som inte var
fullt vettlig, gick på fiske, som vid den halstörsting
därman berättade då säga: ja, om du kan rätta tyg
Johan. "Dette loade han men rätt som han så satte
brygde han säga: "Gusses kropp, va di knier i sken-
kavängen. Finns skärten kan glad min far itjill."
Något fog för detta fanns inte vad som rätta utan
det var betet i vänt på att man i när kan brygde.
så fick han gå, han gick inte att tygta sin. Man
kunde denne personen vara nog så bröck i när egen.

ACC. N:R M. 10961:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ar Mumka-mötta en gång spelas på gatorna:
 "Hur många vinar går de till en korr?" Jick kan
 gästa till var: "Så de går mumka (-slumpen) ti
 en soppa går de vinar ti en korr." Mumka - "Korr"
 både var i samma gå. Denna Johon bodde
 de i en jorden i närheten av Mumka-mötta där
 också Mumka-vägen till hemme. Tiden för detta
 1890-90 talet.

6. Hvar andra fiskaroriginal från 1820-talet i andra
hand på 90-talet var "Mårten Linnéholm" i hans
som "Linnéholms-vägen" tiden igenom hans allmänna
benämning. De var verkligen från Linnéholmarna i
Ludala socken men ständigt på inlig för traskar-
de med sina medresor i fiskande överallt där
tillfälle gavs. Sin fisk sålde de var de kom åt;
de bätte fisker i de förvarade den i Trasker - muller
någon bland fisket gavs för att inte fisken skulle
skada en fjätter i bunnar att se gästning ut, fick

en sådan fiskare upp en riktigt stor gödda. Tog de
dock denna i ryggen o' gick direkt o' björ ut den.
Dessa båda fiskare var stora original i den äldre
hede alltid make plogg en vit o' en grå stonpa
en toppa o' en traska en stor lapp as var färg på an-
man i byxor så att de skilde sig från alla andra.

Tattarna luffade omkring ensamma eller i par o' på
den hede man en viss respekt de gjorde som de
ville i tog sig rätt den de drog fram, sken sina
spän den det job den in i skott över den om det
så var för den de tog den från.

Denne kategorien av fiskare kan förekomma än
men med moderna kända redskap i än i dag kan
de fiska utan att be om lov.

Kustbeforsfiske bedrivs i den alltid bedrivits
as den som gått äger tillgång till fiskvattnet o'
än med lov as ränner i grannar, en kombination
as myter i väg o' som sådant får det också räknas

en tjänsteman i ykesman ned för fisken och
spinnspä i armar modern etiralj sommardis
i traktens enbildde vatten-samlingsar vilket
är mycket vanligt, så alldeles vanligt.
och kan för ofta bryt sina fiskegrejer af-
ter postorder affärernas kataloger, så från
1900 talets början eller från dessa affärers be-
komst. Dessa kataloger hittade ju från andra
längst ned bland folket i agenten uppöstra
bland måfolkets barn i ungdom i nyare åren
kon att visa de äldre primitiva, såsom
just dåriga förtare en del armar skulen
gitt hela rangskalan i ungdom uppifrån i andra
mer. Dessa affärer för ung armar dela förtjänsten
med postaffärerna, de kunde högst tänka om.
En fiskare hålla sig naturligtvis för goda och
haga en agenten och hålla sig till affärerna där
de kunde sjuktas ut i väls ut sina grejer.

Detta erod det gälla spän, fliten, us, glunder
i allt som här hit.

Allt säga när rika bråk fiska mest den bröjst
an vändes till jag ej kompetent men fiske med
spö, standtyg i ålars an känt så långt tillbaka
någon vet.

Fiskaroriginalen som jag nämnt om som inte
kunde so att stanna någonstans fiskade efter
vad jag kan forstå endast med spö. De gamle sade:
"Di kotta ud så snart di kom bi ett varmboll
i lu på itt i ti itt armod o stände ingjastans."

Om bete är något sagt föint om gudar som dessa
vridiga fiskare bar i mörkan de kunde på lundat
där den ständigt var tillredt. På den stök man
in bosken i ryggen så att den kunde vinna om-
kring med reben för att locka gäddorna ut nappa
För fiske efter bete till standbrok (stan-trj)
i annat fiske efter småfiske i för röj fiske so

ACC. N:R M.10961:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

pojkar (ursäkta, det var g. pojkar man fiskade utan dess. m. fiskeslag
i vatten använde man doggmask som trädde på fisken.
Senare till utareven med flera borrar som bes-
tades ut med stänke vidfäst hade man mask som
bete. Till strandbroskfiskens större borrar hade man
nämligen småfisk som bete, pupa-mör? & små karvar.
Var de olika metoderna kom ifrån vet jag ej.
Okg. annat hjälpredskap än glimder av olika slag
att locka fisken med känner jag ej. Detta fiskeutrust-
ning blev efter en tid jag var i samband med fiskeut-
rustning i var efter 1900 talets ingång en postmodernisk
som gick.

Individa redskap har nog förekommit bland
fiskare i fjärran som var i en båt en isolerad
person lag ut med sina egna erikter i sin speci-
lla metod men däremot inte nog g. en de några
även ständigt något en mindre nu. Att prata
på masken innan man kastade ut den jag sjö

reth en gammal skomakare - amatör fiskare grä-
vidskeplig var han men om det var för att använda
mestiskt ut eller för att få tur vet jag g. kanske
både den eller en gammal vana utan eftertanke.

Färdant sportande lär ja för varit mycket vanligt.

Att gamla primitiva redskap i nutiden påtå vika
för nyare bekvämare o lätt hanterligare har nog
tydligt framgått en ved redan uppträ. Industrierna
o tekniskens framsteg ha innefattat även när det
gäller brok fiske redskapen. Fiskets förändring var
beträffar boka föringarna i de sociala förändringarna
ihop i, det finns ingen likhet i något avseende
mellan brok fisket i utöarna där en mellan 1860
talit o vår tid, så var det för det allra lägst stän-
de, påfästhet som löpte omkring o i melle, nu är det
de bästa, högt stående som fiskar för nöjes skull.

Om olika fiske platser speciella egenskaper kan
jag inte säga, alla passade för en mängd grupper

med inplanterad fisk var nya, på 1860-70 tal i Tor-
gravarna ständigt utvidgades genom ärlig upptag-
ning av tor som inemot rikshöfudstaden var det
huvudsakliga bränslet i husens i gårdarnas
sättnagrar i öppna eldstäder. Menomå har från
dessa fiskevatten till stor del försympats i väst
igen, många gravarna har fylts igen.

Om de större vattengravarna kunde man ha en
enka eller en flotta i de idka både kring i dag-
fiske från denna. Då kom man ja ut från den
besvärande vegetationen som allt mer växt
ut från Torgravarnas stränder i så många
fylles igen de gamla för år 40 tal in redan till
öppna Torgravarna.

På den ja också vatten dragas vatten beskaffenhet
från och till tiden igenom i vatten omgivning som
för varit goda fiske ställen har blivit dåliga
gravar den man för 50-60 år sedan var min om

ACC. N:R M. 10961:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att hålla vak öppen för gäddarna skulle kunna
nu vara helt försvarslös eller försvagad till
endast små vattenhål utan annan fisk än
måjligen en i annan ströms förhållande kanna
som ingen ägar en tanke på att med.

Stora gäddor har man kunnat få på både
på många ställen här i usg ha de försträckt es
dem som tagit dem men icke tillfälligt som är
vårt att nämna har jag att särskilt de från
de största har man ju endast sett i lön men
inte fått i de alla största har man endast varit.

På de närmast följande åren har jag endast
 varit att i de stora vattnen i sjöarna vid gä-
ddarna har man varit sig en fisker där det
där varit en inkomst till en rikare med.

Där har man förnyat fiskbeståndet genom inplan-
tering av yngel från andra platser av såväl
gäddyngel som karps i rutare i mer eller

fiskodling för Tillhållande delaktande är karg yggel
i studium av fiskerijärms vid Hargard där
när byggts ut till dammar lämpliga härför.
Fä kan dessa värdefulla fiskerier som ge
mer ekonomiskt utbyte där man haft beting-
elser för odling i intresse för fiskerijärms
att ersätta de mera värdelösa o smärre
fiskerier men som sagt endast där särskilt
stort intresse i naturbetingelserna funnits
i längd från allmänhet o ej heller i anseende
till verkligt de för underligt rationella fiskerier
beträffar helt andra artfiskerier anstalter så
man kan kontrollera fiskerier o ej på något fänga
mätt o stort på verk. Nej, verkligt kan jämföras
hemma i de oröda gästhal där slumpen o fiskerier
lyckan helt kan fulla utloget, o det är något i
spänningen i väntan på napp som utgör tjusningen
för nöjesfiskerier i projekterade o i några månader

14.
frö ägarerna av fiskerätterna när de mytjade den.
om de så mytjade en julekäpp, bambusprö, ständ-
kast, älvar och nya fina spinnspö i armar
från den Var och fiskar istället sina resurser.

I den stämman f.d. Inspektör på C. 6 / har varit intressant
som allt mer väcker igen mer i min ungdom
var offer runt stranden finns gäddor, ål,
kraken - flisor? karpisar? karpisar? i pyg-
mäl? omväntarna rätt varmt i allmänhet.
när vingar som de krakens kan. Om samma
slags fisk kan jag två varmt kan jag inte säga.
Tänks man kan den vara tändliga saker om
fångst mer nu sedan vegetationen allt allt
längre ut från strandkanterna är det ytterst
osäkert att man får något på kraken. Men en
kan gäddarna slå ut i graven mitt mer än
på den på kraken det går inte. En tid redde
man sig med fisker. Kan en flotta, men nu gräns

Fisker sig i vassen i det är mest när den kom-
mer i mid för luft när graven fyller till i
vatten uppstå man där kan hämta upp fisk
liken man någon gång öst upp massen av åt,
ö öven gäddan kan man jätt på så sätt.

Omkring för 30-tal år sedan, ja undantagsvis
är da till nu, kan Tottern fiskare tygt sig till
i fiskpot där ö d i för ca 30 år sedan hade de
arum r i a primitive spön av r i m m o stoppade
fångster i munlapossen med färskt gras i
gick till någon prästgård eller annat st-
nande hus hålls på o bälde f i n g s t e n .

En riktig gammal gädda ville dock in-
gen gärna ha, den var för grov i när fjö-
holm (inga tottarn utan skomakaren) stolt drog
istället med en gädda som drog honom i stussen
kanske nedåt ryggen ville man inte ha
den där han var säker om att i g r a a p p a r .